

بیمارستان شهدای پاکدشت

مسمومیت با دیگوکسین

تهیه و تنظیم: واحد آموزش بیمارستان

فروردین ۹۵

دیگوکسین در درمان بیماران مبتلا به نارسایی قلبی و برخی انواع آریتمی (نامنظمی ضربان قلب) استفاده می شود. اصولاً دیگوکسین از طرفی باعث افزایش قدرت ضربان قلب و از سویی دیگر سبب کاهش هدایت الکتریکی قلب می شود.

دیگوکسین داروی بدون نسخه نیست و بسته به مشکل شما پزشک معالج دوزاژ بخصوصی از دارو را تجویز می کند. دیگوکسین را دقیقاً مطابق با دستور پزشک خود مصرف و از تغییر دوز آن جدا پرهیز نمایید. برای تأثیر مناسب دارو، آن را هر روز رأس زمان مشخص استفاده کنید. ضمناً دستورات داخل بسته دارو را نیز به دقت مطالعه نمایید.

هرگز حتی در صورت احساس بهبودی مصرف دارو را قطع نکنید.

دقت فراوان داشته باشید که هیچ دوزی از دارو فراموش نشود. در صورت فراموش کردن یک دوز دیگوکسین، اگر تا ۱۲ ساعت پس از موعد مصرف، آن را به خاطر آوردید، دوز فراموش شده را میل کنید. در غیر این صورت، نوبت فراموش شده را رها کرده، طبق برنامه منظم خود عمل کنید. هرگز مقدار دارو را دو برابر نکنید. در صورت فراموش کردن دو دوز یا بیشتر از دارو، بلافاصله با پزشک خود مشورت نمایید.

می توانید دیگوکسین را با غذا یا معده خالی میل کنید. احتمالاً پزشک از شما خواهد خواست که سدیم (نمک) کمتر و نیز مکمل های پتاسیم استفاده کنید. مصرف غذاهای پرفیبر (مثل سبزیجات و میوه جات) همراه با دیگوکسین، ممکن است موجب کاهش جذب این دارو شود

هشدارها و موارد احتیاط

نکات زیر را به پزشک خود اطلاع دهید:

• اگر به دیگوکسین یا هر داروی دیگری حساسیت دارید.

• دارویی مصرف می کنید،

اعم از داروهای بیماری های قلبی از جمله آریتمی و نارسایی قلب (آمیودارون، آمفوتریسین بی) داروهای ضداسید معده (مثل هیدروکسید آلومینیوم)، آنتی بیوتیک ها، داروهای ضدافسردگی (همچون فلوکستین و کلومیپرامین)، داروهای درمان صرع (مثل کاربامازپین، فنی توئین و والپروات سدیم)، آنتی هیستامین ها ، مسدود کننده های بتا مثل آنتولول، متوپرولول و پروپرانولول؛ مکمل های کلسیم، کلسیترامین، دیلتیازم، داروهای مدر (ادرار آور همچون فوروسماید، هیدروکلروتیازید و تریامترن)، انسولین، داروهای درمان پرفشاری خون، داروهای بیماری مالاریا، ضددردهای مخدری مثل کدئین، کینیدین

• مبتلا به این مشکلات هستید یا سابقه ابتلا به آنها را دارید:

بیماری قلبی، ریوی یا کلیوی، دیابت و مشکلات تیروئید.

• قصد انجام عمل جراحی اعم از اعمال دندانپزشکی دارید

. علایم و نشانه های مسمومیت با دیگوکسین عبارتند از:

سر درد، تهوع استقرای، اسهال، تیرگی دید، از دست دادن تیز بینی، دلیریوم، نبض آهسته و یا غیر منظم، افت فشار خون و مرگ ناشی از فیبریلاسیون بطنی .

در شیر خواران آریتمی های قلبی شایع ترین تظاهر سمیت با دیگوکسین است و در کودکان دپرسیون شدید سیستم عصبی بروز می کند.

نکات مورد توجه:

دیگوکسین می تواند حالت خواب آلودگی ایجاد کند، بنابراین تا زمان مشخص شدن میزان تاثیر آن در شما از رانندگی یا انجام کارهای پر دقت پرهیز کنید. ضمناً الکل حالت خواب آلودگی و گیجی این دارو را تشدید می کند؛ تا زمان مشخص شدن میزان تاثیر دیگوکسین از نوشیدن الکل نیز پرهیز کنید.

• در طول مدت درمان حتماً با پزشک خود بطور مرتب در تماس باشید. لازم است وی وضعیت بیماری و پاسخ شما به درمان را بررسی و نیز دوز دیگوکسین را در صورت نیاز تنظیم کند .

به علاوه ضروری است که پزشک در فواصل منظم نوار قلب و برخی شاخص های خونی را کنترل کند.

• حتماً چگونگی کنترل نبض را از پزشک خود بیاموزید. چرا که در صورت کندی یا تندى ضربان قلب نسبت به میزان انتظار، باید بلافاصله پزشک را مطلع سازید.

• هرگز بدون مشورت با پزشک، مارک تجاری دیگوکسین مورد مصرف را تغییر ندهید.